

दानिएलचे पुस्तक - क्रमांक एकशे सात

भविष्यवाणीचा वृत्तांत: यारोबामापासून योशियापर्यंत आणि प्राचीन मार्गाची पुनर्स्थापना

Jeff Pippenger

2024-02-29

1844 मध्ये, संयुक्त राज्यांतील प्रोटेस्टंटानी मिलराइट चळवळीतून माघार घेतली आणि त्यांनी आपल्या भविष्यवाणीतील स्थानास बाबेलची कन्या म्हणून स्वीकारले; ज्याप्रमाणे यारोबामाने आपल्या दहा उत्तरेकडील वंशांनी यहूदाच्या दक्षिणेकडील राज्यापासून विभक्त झाल्यावर बनावट उपासना-पद्धतीची स्थापना केली, त्याचे हे प्रतीकात्मक दर्शन होते. यारोबामाची दोन सुवर्णवासरे—एक बेथेल नगरात (अर्थ, “देवाचे घर”/मंडळी), आणि दुसरे दान येथे (अर्थ, न्याय/राज्य)—यांनी मंडळी आणि राज्य यांच्या त्या खोट्या व्यवस्थेचे प्रतीकात्मक दर्शन घडविले, जी संयुक्त राज्यांचे प्रतीक ठरते. यारोबामाच्या मंडळी व राज्य यांच्या बनावट व्यवस्थेतील सर्व घटक अगदी त्याच रचनेनुसार घडविले गेले होते, जी अहरोनाच्या बंडात मांडली गेली होती. त्यामुळे, यारोबामाची बनावट उपासना-पद्धती ही अहरोनाच्या बनावट उपासना-पद्धतीची प्रतिमा होती.

येरोबामाची बनावट व्यवस्था त्या उपासनेच्या व्यवस्थेचे प्रतिनिधित्व करित होती, जी प्रोटेस्टंटवादाने पहिल्या देवदूताच्या संदेशाच्या चळवळीपासून विभक्त झाल्यावर टिकवून धरली आणि पोपसत्तेच्या रोमी पशूची एक कन्या, अथवा प्रतिमा, बनली. येरोबामाच्या या बनावट व्यवस्थेच्या स्थापनेच्याच वेळी, यहूदामधून आलेल्या एका संदेष्ट्याने त्याच्या वेदीला आणि खोट्या उपासना-व्यवस्थेला सामोरे जाऊन धिक्कार केला. 1844 मध्ये, रोमची कन्या म्हणून दर्शविलेल्या उपासना-व्यवस्थेची स्थापना करणाऱ्या धर्मत्यागी प्रोटेस्टंटवादाच्या भूमिकेच्या अगदी प्रारंभीच, मिलेराइटानी विश्वासाने स्वर्गीय पवित्रस्थानातील परमपवित्र स्थानी प्रवेश केला आणि सब्बाथ ओळखला; आणि अशा प्रकारे त्यांनी रोमच्या कन्यांना एक संदेशीय धिक्कार दर्शविला—ज्यांनी रोमच्या अधिकाराच्या चिन्हाचे, म्हणजे रविवार-उपासनेचे, पालन करत राहणे निवडले.

यारोबामाचा सामना करणाऱ्या यहूदाच्या संदेष्ट्याने तेथेच आणि त्याच वेळी एक भविष्यवाणी उच्चारली.

आणि त्याने परमेश्वराच्या वचनाने वेदीविरुद्ध मोठ्याने घोषणा केली व म्हटले, “हे वेदी, वेदी, परमेश्वर असे म्हणतो: पाहा, दावीदाच्या घराण्यात योशिया नावाचा एक पुत्र जन्मेल; आणि तो तुझ्यावर त्या उच्चस्थानांच्या याजकांना अर्पण करील, जे तुझ्यावर धूप जाळतात; आणि मनुष्यांची हाडे तुझ्यावर जाळली जातील.” आणि त्याने त्याच दिवशी एक चिन्ह देऊन म्हटले, “हेच ते चिन्ह आहे, जे परमेश्वराने सांगितले आहे: पाहा, वेदी फाटेल, आणि तिच्यावरची राख सांडली जाईल.” १ राजे १३:२, ३.

भविष्यवाणीत “वेदी” या शब्दाच्या द्विगुणित उल्लेखाचा समावेश होता. भविष्यवाणीत एखाद्या शब्दाचा किंवा वाक्यांशाचा द्विगुणित उल्लेख हा दुसऱ्या देवदूताच्या संदेशाचे प्रतीक दर्शवितो; अशा रीतीने इ.स. 1844 हे वर्ष ओळखले जाते, जेव्हा दुसरा देवदूत आला आणि प्रोटेस्टंटवाद पतित होऊन बाबेलची कन्या झाला. त्याच वेळी संदेष्ट्याने एक चिन्ह दिले, जसे 1844 मधील मिलराइट लोकांनी शब्बाथचे चिन्ह ओळखले होते. पुढील वचनांमध्ये यारोबामाने संदेष्ट्याला धमकी दिली तेव्हा त्याचा हात पक्षाघातग्रस्त झाला; यामधून बाबेलच्या त्या चिन्हाचा निर्देश होतो, जे कपाळावर किंवा हातावर सक्तीने लादले जाते, आणि जे स्वीकारल्यावर आध्यात्मिक अर्थाने मनुष्याला अनंतकाळासाठी अपंग करते.

या अभ्यासाच्या उद्देशाने, आपण त्या भविष्यवाणीचा विचार करित आहोत जी संदेष्ट्याने मांडली, ज्यात असे ओळख दिले आहे की “दावीदाच्या घराण्यास एक पुत्र जन्मास येईल, त्याचे नाव योशिया असेल; आणि तुझ्यावर धूप जाळणाऱ्या उंच स्थळांच्या याजकांना तो तुझ्यावर अर्पण करील, आणि मनुष्यांची हाडे तुझ्यावर जाळली जातील.” योशिया याचा अर्थ “देवाचा पाया” असा होतो, आणि तो त्या अडव्हेंटिझमच्या पायाभूत तत्त्वांचे प्रतिनिधित्व करतो,

जी यरोबामाने आपल्या खोट्या उपासना-पद्धतीचे उद्घाटन केले त्या इतिहासातच उभारली गेली होती. यरोबामाने स्थापन केलेल्या त्या खोट्या उपासना-पद्धतीवर, योशिया त्या बनावट उपासनेत पुढाकार घेणाऱ्या याजकांना शिक्षा करील.

यारोबामच्या राज्याभिषेकाला जाताना ज्या मार्गाने तो आला होता त्या मार्गाने परत जाऊ नये, आणि बेथेलमध्ये खाऊ किंवा पिऊ नये, अशी परमेश्वराची आज्ञा संदेष्ट्याने मोडली. जेव्हा त्याने बेथेलच्या खोट्या संदेष्ट्याचे अन्न खाल्ले, तेव्हा १८४४ नंतर जे लोक परत जाऊन धर्मत्यागी प्रोटेस्टंटवादाच्या शिकवणी आणि खोट्या संदेष्टेगिरीच्या पद्धती ग्रहण करण्याची निवड करतील—ज्याचे प्रतिनिधित्व १८६३ च्या बंडखोरीने केले—त्यांच्यावर येणाऱ्या मृत्यूचे तो एक प्रतीक म्हणून उभा करण्यात आला. १८६३ मध्ये ज्यांनी बंड केले, त्यांची मृत्युशय्या बेथेलच्या त्या खोट्या संदेष्ट्याच्या मृत्युशय्येसारखीच असेल. धर्मत्यागी प्रोटेस्टंटवादासाठी मृत्युशय्या ही ११ ऑगस्ट, १८४० पासून १८४४ पर्यंतची इतिहासरेखा होती; जेव्हा ते—पूर्वी देवाचे निवडलेले लोक—वगळले गेले आणि रोमच्या कन्या बनले. लाओदिकीया अॅडव्हेंटवादाची मृत्युशय्याही त्या तारखेपासून असेल, जेव्हा ११ सप्टेंबर, २००१ रोजी तो बलवान देवदूत, जसा १८४० मध्ये उतरला होता तसाच, उतरला, आणि महान भूकंपाच्या त्या घटकेपर्यंत, जो लवकरच येणाऱ्या रविवारच्या कायद्याचे प्रतिनिधित्व करतो.

११ सप्टेंबर, २००१ रोजी, एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या शिक्कामोर्तबाची सुरुवात झाली, आणि त्या देवदूताने यरुशलैमेमधून जाऊन देशात (संयुक्त राज्ये) व मंडळीत (लाओदिकीया अॅडव्हेंटिझम) झालेल्या घृणास्पद कृत्यांबद्दल उसासे टाकणाऱ्या व आक्रोश करणाऱ्यांच्या कपाळावर चिन्ह ठेवण्यास आरंभ केला. ११ सप्टेंबर, २००१ रोजी, यहेज्केलमधील चार घृणास्पद कृत्यांद्वारे दर्शविलेली पित्यांची पापे, त्या वेळी सुरू झालेल्या शिक्कामोर्तबाच्या प्रक्रियेत वर्तमानकाळातील परीक्षात्मक सत्ये बनली.

१८६३ मधील कसोटीमध्ये मिलराइट चळवळीच्या पायाभूत तत्त्वांचा समावेश होता, जसे की लेवीयविवरण अध्याय सव्वीस मधील “सात वेळा,” ज्याला १८६३ मध्ये नाकारण्यात आले होते. या कसोटीमध्ये नंतरच्या पावसाच्या विश्रांतीचा शोध घेण्यासाठी यिर्मयाच्या प्राचीन मार्गाकडे परत जाण्याची तयारी अथवा अप्रीती यांचा समावेश होता. १८८८ मधील कसोटी ही एल्डर्स जोन्स आणि वॅगनर यांनी आणलेला लाओदिकीया मंडळीला दिलेला संदेश होता, आणि तोच विश्वासाद्वारे नीतिमान ठरविण्याचा संदेशही होता.

१८५६ मध्ये, लौदिकियाला दिलेला संदेश प्रथम मिलेराइट चळवळीत आला, आणि तो “सात वेळा” या वाढीव प्रकाशासह आला; परंतु लौदिकियाला दिलेल्या संदेशातील उपायांनी दर्शविलेला अनुभव आणि भविष्यवाणीच्या इतिहासाचा संदेश—हे दोन्ही १८६३ मध्ये नाकारले गेले. तो अनुभव “the appearance” च्या दर्शनाने (mareh) दर्शविला गेला होता, तसेच “prophetic history” च्या दर्शनाने (chazon)ही, आणि ही दोन्ही दर्शने नाकारली गेली. त्या दोन्ही दर्शनांची पूर्तता २२ ऑक्टोबर, १८४४ रोजी झाली होती, आणि एकोणीस वर्षांनंतर ती दोन्ही नाकारली गेली; कारण येशू नेहमी शेवटाची ओळख आरंभीशी जोडतो.

११ सप्टेंबर २००१ रोजी, १८६३ आणि १८८८ मधील बंडखोरींची कसोटी पुन्हा एकदा परीक्षेची सत्यता ठरली, कारण त्या दोन्ही यिर्मया यांच्या प्राचीन मार्गाशी संबंधित होत्या. त्या दिवशी उत्तरकालीन पावसाचा संदेश आला, आणि १९१९ ची कसोटीही आली; कारण १९१९ मध्ये भविष्यवाणीविषयक कोणतीही प्रासंगिकता नसलेल्या ख्रिस्ताचा खोटा सुवार्ता-संदेश बनावट “शांती व सुरक्षितता” या संदेशरूपाने पुढे मांडला गेला होता. जेव्हा प्रकटीकरण ग्रंथाच्या अठराव्या अध्यायातील सामर्थ्यवान देवदूत ११ सप्टेंबर २००१ रोजी उतरला, तेव्हा पहिल्या ते तिसऱ्या वचने पूर्ण झाली; आणि पहिल्या ते तिसऱ्या वचने “पहिल्या आवाजाचा” संदेश दर्शवितात.

“आता असा शब्द पसरविला जात आहे काय की मी घोषित केले आहे की न्यूयॉर्कला प्रचंड भरतीच्या लाटेने वाहून नेले जाणार आहे? असे मी कधीही म्हटलेले नाही. तेथे एकामागून एक उभ्या राहणाऱ्या त्या महान इमारतीकडे पाहताना मी असे म्हटले आहे, ‘परमेश्वर पृथ्वीला भयंकर रीतीने हादरविण्यास उठेल तेव्हा किती भयंकर दृश्ये घडतील!’ तेव्हा प्रकटीकरण 18:1-3 येथील शब्द पूर्ण होतील. प्रकटीकरणाच्या अठराव्या

अध्यायाचा संपूर्ण भाग पृथ्वीवर येऊ घातलेल्या गोष्टींबाबत एक इशारा आहे. परंतु न्यूयॉर्कवर नेमके काय येणार आहे याविषयी मला विशेष प्रकाश देण्यात आलेला नाही; एवढे मात्र मला ठाऊक आहे की एक दिवस तेथील त्या महान इमारती देवाच्या सामर्थ्याच्या वळविण्याने आणि उलथापालथीने खाली पाडल्या जातील. मला देण्यात आलेल्या प्रकाशावरून मला ठाऊक आहे की विनाश जगात आहे. परमेश्वराकडून आलेला एक शब्द, त्याच्या महान सामर्थ्याचा एक स्पर्श, आणि या विशाल रचना कोसळून पडतील. अशी दृश्ये घडतील की ज्यांची भीषणता आपण कल्पनाही करू शकत नाही." Review and Herald, July 5, 1906.

प्रकटीकरण अठराव्या अध्यायातील दूताच्या आगमनाबरोबर उत्तरकाळच्या पावसाचा शिडकावा सुरू झाला, आणि हबक्कूक दुसऱ्या अध्यायात दर्शविलेला "भविष्यवाणीविषयक वाद" आरंभ झाला. हा वाद बायबलमधील भविष्यवाणी समजून घेण्याच्या दोन पद्धतींविषयी, तसेच उत्तरकाळच्या पावसाच्या एका खोल्या आणि एका खऱ्या संदेशाविषयी होता. जेव्हा प्रकटीकरण अठराव्या अध्यायातील "दुसरा आवाज" येतो, देवाच्या आधुनिक बाबेलवरील कार्यकारी न्यायाच्या प्रारंभाची ओळख करून देतो, आणि देवाच्या दुसऱ्या कळपाला बाबेलमधून बाहेर येण्याचे आवाहन करतो, तेव्हा हा वाद समाप्त होतो. दुसऱ्या आवाजाचे आगमन हे एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या शिक्कामोर्तबाच्या इतिहासाचा शेवट दर्शविते; हा इतिहास चौथ्या घृणास्पद कृत्याद्वारे दर्शविला जातो, जे पुढे लाओदिकीया-अॅडव्हेंटिझमच्या चौथ्या आणि अंतिम पिढीने, लवकरच येऊ घातलेल्या रविवार कायद्याच्या वेळी, सूर्यापुढे नतमस्तक होण्याचे प्रतिनिधित्व करते.

१८४४ मधील देवदूताच्या अवतरण आणि बंद दार यांदरम्यान धर्मत्यागी प्रोटेस्टंटवादाची मृत्युशय्या, लवकरच येऊ घातलेल्या रविवार-कायद्याच्या बंद दारापूर्वी देवदूताच्या अवतरण आणि त्या बंद दार यांदरम्यान लाओदिकीया-अॅडव्हेंटवादाच्या मृत्युशय्येचे प्रतिरूप ठरली. यहूदाहून आलेला संदेष्टा बेथेलच्या खोल्या संदेष्टाबरोबर त्याच कबरात पुरला गेला होता, आणि राजा योशीयाने आपली सुधारणा आरंभ केली तेव्हा तो नेमक्या त्या कबरासमोर उभा होता. "देवाचे पायाभूत तत्त्वे" असे ज्याच्या नावाचे प्रतिनिधित्व आहे त्या राजा योशीयाची सुधारणा, ११ सप्टेंबर २००१ रोजी देवाने आपल्या शेवटच्या दिवसांतील लोकांना पुन्हा पायाभूत तत्त्वांकडे नेण्यास आरंभ केला तेव्हा सुरू झाली. मंदिराच्या पुनर्स्थापनेचे कार्य हाती घेण्यात आले तेव्हाच त्याची सुधारणा आरंभ झाली होती.

आणि असे घडले की राजा योशीयाच्या अठराव्या वर्षी राजाने अझल्याचा पुत्र, मशुल्लामाचा नातू, लेखक शाफान याला परमेश्वराच्या मंदिरात पाठवून सांगितले, "महायाजक हिल्किया याच्याकडे जा, म्हणजे परमेश्वराच्या मंदिरात आणलेले, द्वारपालांनी लोकांकडून गोळा केलेले चांदीचे पैसे तो मोजून काढील; आणि त्यांनी ते परमेश्वराच्या मंदिराची देखरेख करणाऱ्या कामकऱ्यांच्या हाती द्यावे; आणि त्यांनी ते परमेश्वराच्या मंदिरात काम करणाऱ्या कारागिरांना मंदिरातील भगदाडे दुरुस्त करण्यासाठी द्यावे; सुतारांना, बांधकाम करणाऱ्यांना, गवंड्यांना, आणि मंदिराची दुरुस्ती करण्यासाठी लाकूड व कोरलेले दगड विकत घेण्यासाठी द्यावे. तथापि, त्यांच्या हाती दिलेल्या पैशांचा त्यांच्याकडून हिशेब घेतला गेला नाही, कारण ते विश्वासूपणे वागत होते." मग महायाजक हिल्किया लेखक शाफान याला म्हणाला, "मला परमेश्वराच्या मंदिरात नियमशास्त्राचे पुस्तक सापडले आहे." आणि हिल्कियाने ते पुस्तक शाफानाला दिले, आणि त्याने ते वाचले. मग लेखक शाफान राजाकडे आला, आणि राजाला पुन्हा वृत्तांत देऊन म्हणाला, "तुझ्या सेवकांनी मंदिरात सापडलेले पैसे एकत्र केले आहेत, आणि ते परमेश्वराच्या मंदिराची देखरेख करणाऱ्या कामकऱ्यांच्या हाती दिले आहेत." लेखक शाफानाने राजाला हेही कळविले, "याजक हिल्कियाने मला एक पुस्तक दिले आहे." आणि शाफानाने ते राजासमोर वाचले. आणि असे घडले की राजाने नियमशास्त्राच्या पुस्तकातील वचने ऐकताच त्याने आपली वस्त्रे फाडली. मग राजाने याजक हिल्किया, शाफानाचा पुत्र अहीकाम, मीकायाचा पुत्र अक्बोर, लेखक शाफान, आणि राजाचा सेवक असाया यांना आज्ञा केली, "जा, माझ्यासाठी, लोकांसाठी, आणि सर्व यहूदासाठी, या सापडलेल्या पुस्तकातील वचनांविषयी परमेश्वराचा सल्ला विचारा; कारण परमेश्वराचा जो प्रचंड कोप आमच्यावर प्रज्वलित झाला आहे तो मोठा आहे, कारण आमच्या पूर्वजांनी या पुस्तकातील वचनांकडे लक्ष दिले नाही, आणि आमच्याविषयी जे काही लिहिले आहे त्या सर्वांप्रमाणे आचरण केले नाही." २ राजे २२:३-१३.

जन्माला येणाऱ्या बालकाचे नाव योशिया असेल, ही भविष्यवाणी ११ सप्टेंबर २००१ या दिनांकाची ओळख करून देते, जेव्हा सामर्थ्यवान देवदूत अवतरला आणि आपल्या अंतिम-दिनींच्या लोकांना पुन्हा जुन्या मार्गाकडे नेले. त्या अवतरणाचे प्रतिरूप ११ ऑगस्ट १८४० रोजी त्याच देवदूताच्या अवतरणाने दाखविण्यात आले होते. ही दोन्ही अवतरणे इस्लामविषयीच्या एका भविष्यवाणीच्या पूर्ततेची खूण होती. प्रकटीकरण अध्याय नऊ, वचन पंधरा येथे आढळणाऱ्या इस्लामच्या समय-भविष्यवाणीच्या पूर्ततेची आगाऊ ओळख करून देणे आणि त्या आगाऊ भविष्यकथनाचे प्रकाशन करणे, ज्याच्या नावाशी संबंधित त्या ऐतिहासिक व्यक्तीचे नाव योशिया होते.

प्रकटीकरणाच्या दहाव्या किंवा अठराव्या अध्यायातील देवदूताच्या दोन्ही अवतरणांमध्ये “योशियाह” हे नाव चिन्हांकित केलेले आहे. योशियाह लिच यांनी इस्लामविषयीचा तो संदेश मांडला जो ११ ऑगस्ट १८४० रोजी पूर्ण झाला; आणि ११ सप्टेंबर २००१ रोजी, यराबामाच्या इतिहासात आज्ञाभंग करणाऱ्या संदेष्ट्याद्वारे मांडण्यात आलेल्या योशियाह नावाच्या बालकाच्या जन्मविषयीची भविष्यवाणी, लाओदिकीया अॅडव्हेंटिझममध्ये पूर्ण झाली, जेव्हा त्या देवदूताने आपल्या शेवटच्या दिवसांतील लोकांना पुन्हा त्या पायाभूत इतिहासाकडे नेले, जिथे आज्ञाभंग करणाऱ्या संदेष्ट्याचा आणि यराबामाचा सामना आपल्या परिपूर्तीस आला होता. बायबलमधील साक्षीने येऊ घातलेल्या एका योशियाहविषयीची भविष्यवाणी दर्शविली, आणि जेव्हा आज्ञाभंग करणाऱ्या संदेष्ट्याद्वारे प्रतिरूपित इतिहास १८४४ मध्ये पुन्हा घडला, तेव्हा त्याने नावाविषयी केलेली भविष्यवाणी पुन्हा एकदा भविष्यसूचक कथनात स्थापित करण्यात आली.

११ सप्टेंबर २००१ रोजी, यहूदाच्या वंशाचा सिंह याने आपल्या अंतिम-दिवसांच्या लोकांना यिर्मयाच्या प्राचीन मार्गाकडे परत नेले; हे त्या छेचाळीस वर्षांचे प्रतिनिधित्व करीत होते, ज्यांमध्ये कराराचा दूत २२ ऑक्टोबर १८४४ रोजी अचानक येण्यासाठी एक मंदिर उभारले गेले होते. योशियाने मंदिराच्या दुरुस्तीचे कार्य आरंभ केले तेव्हा त्याला मोशेचा शाप सापडला होता. एक लाख चव्वेचाळीस हजारांचे कार्य यशया याने पुनर्स्थापनेचे कार्य म्हणून दर्शविले आहे.

ते प्राचीन पडीत स्थाने पुन्हा उभारतील; पूर्वीची उजाड पडलेली ठिकाणे पुन्हा उभी करतील; आणि जी नगरे ओसाड झाली होती, अनेक पिढ्यांपासूनची जी उजाड स्थाने होती, त्यांची दुरुस्ती करतील. यशया ६१:४.

मंदिराची दुरुस्ती व पुनर्स्थापना करण्याच्या योशियाच्या कार्यास, यशया असे कार्य म्हणून ओळखतो की ते देवाच्या शेवटच्या दिवसांतील लोकांद्वारे पूर्ण केले जाईल; कारण सर्व संदेष्टे ज्या काळात जगले त्या दिवसांपेक्षा शेवटच्या दिवसांविषयी अधिक बोलतात. त्या कार्याचे प्रतिरूप एज्राच्या काळात बाबेलमधून बाहेर पडलेल्या लोकांनीही दर्शविले होते.

कारण आम्ही दास होतो; तरी आमच्या देवाने आमच्या दास्यात आम्हाला टाकून दिले नाही, तर पारसच्या राजांच्या दृष्टीने आमच्यावर कृपा केली, आम्हाला पुनर्जीवन देण्यासाठी, आमच्या देवाचे घर उभे करण्यासाठी, त्याच्या उद्ध्वस्त अवस्थेची दुरुस्ती करण्यासाठी, आणि यहूदा व यरुशलेम येथे आम्हाला भिंत देण्यासाठी. एज्रा ९:९.

एज्राने केलेले कार्य त्यांनी बाबेलमधून बाहेर आल्यानंतर पूर्ण झाले, आणि ते योशियाने करीत असलेल्या मंदिर-पुनर्स्थापनेच्या कार्याचे प्रतिनिधित्व करते; हेच कार्य यशयाने देवाच्या अंतिम-दिवसांतील लोकांचे म्हणून ओळखले आहे, आणि त्याची सुरुवात ११ सप्टेंबर, २००१ रोजी झाली. प्रकटीकरण ग्रंथात योहानदेखील त्या कार्याची ओळख करून देतो.

आणि मी स्वर्गातून ऐकलेला तो आवाज पुन्हा माझ्याशी बोलला व म्हणाला, “जा, समुद्रावर आणि पृथ्वीवर उभ्या असलेल्या देवदूताच्या हातात जे उघडे छोटे पुस्तक आहे ते घे.” तेव्हा मी त्या देवदूताकडे जाऊन त्याला म्हटले, “मला ते छोटे पुस्तक दे.” आणि तो मला म्हणाला, “हे घे, आणि ते खाऊन टाक; ते तुझ्या पोटाला कडू करील, परंतु तुझ्या तोंडात ते मधासारखे गोड लागेल.” मग मी त्या देवदूताच्या हातातून ते छोटे पुस्तक घेतले आणि ते खाऊन टाकले; आणि ते माझ्या तोंडात मधासारखे गोड लागले; पण ते खाताच माझे पोट कडू झाले. आणि तो

मला म्हणाला, “तुला पुन्हा अनेक लोक, राष्ट्रे, भाषा आणि राजे यांच्याविषयी भविष्यवाणी करणे आवश्यक आहे.” आणि मला काठीसारखा एक नळ देण्यात आला; आणि देवदूत उभा राहून म्हणाला, “उठ, आणि देवाचे मंदिर, वेदी, आणि त्यात उपासना करणारे यांचे मोजमाप कर. पण मंदिराबाहेरचे बाह्यांगण सोडून दे, आणि त्याचे मोजमाप करू नको; कारण ते परराष्ट्रीयाना देण्यात आले आहे; आणि ते पवित्र नगर बेचाळीस महिने तुडवतील. आणि मी माझ्या दोन साक्षीदारांना सामर्थ्य देईन, आणि ते गौणपाट परिधान करून एक हजार दोनशे साठ दिवस भविष्यवाणी करतील.” प्रकटीकरण 10:8-11:3.

या उताऱ्यात योहान त्या मिलरवादी लोकांचे प्रतिनिधित्व करतो ज्यांनी ११ ऑगस्ट, १८४० रोजी देवदूताच्या हातात असलेला संदेश तो खाली उतरला तेव्हा खाल्ला होता; परंतु ज्यांना २२ ऑक्टोबर, १८४४ च्या कडू निराशेचे दुःखही भोगावे लागले होते. १८४४ च्या त्या कडू निराशेच्या स्थानी उभ्या असलेल्या योहानास असे सांगण्यात आले की, देवाच्या अंतिम-दिवसांच्या लोकांचे प्रतीक म्हणून त्याने १८४० ते १८४४ यांद्वारे दर्शविलेला अनुभव पुन्हा करावाच लागेल; अशा रीतीने ११ सप्टेंबर, २००१ कडे, आणि लवकरच येऊ घातलेल्या रविवारच्या कायद्याकडे निर्देश करण्यात आला. त्याला असे सांगण्यात आले, “तू पुन्हा अनेक लोक, आणि राष्ट्रे, आणि भाषा, आणि राजे, यांच्याविषयी भविष्यवाणी केली पाहिजे,” याचा अर्थ असा की प्रकटीकरण अठराव्या अध्यायात देवदूत खाली उतरतो तेव्हा संपूर्ण जग प्रकाशमान होते, जेव्हा प्रकटीकरण दहाव्या अध्यायाचा इतिहास पुन्हा घडविला जातो—“ओळीवर ओळ.”

देवाच्या शेवटच्या दिवसांतील लोकांनी पुन्हा भविष्यवाणी केली तेव्हा जी इतिहासघटना पुनरावृत्त होणार होती, तिची ओळख पटविण्याच्या संदर्भात, योहानास “उठून देवाच्या मंदिराचे मोजमाप कर” असे सांगण्यात आले. त्याचे हे “मोजमाप” विशिष्टरीत्या ओळखून देण्यात आले, कारण त्याला 1844 या वर्षात ठेवण्यात आले होते, जिथे 22 ऑक्टोबरच्या निराशेमुळे त्याचे पोट कडू झाले होते. त्याला मंदिराचे मोजमाप करण्यास सांगितले गेले, परंतु अंगण सोडून द्यावे, असेही सांगण्यात आले, कारण त्यास कळविण्यात आले होते की ते परक्यांच्या काळाचे प्रतीक आहे, जेव्हा ते बारा शंभर साठ वर्षे अंगण तुडवतील. ती बारा शंभर साठ वर्षे 1798 मध्ये समाप्त झाली. योहानाने आपले मोजमाप 1798 मध्ये सुरू करायचे होते आणि त्यापूर्वीची बारा शंभर साठ वर्षे, ज्या काळात आध्यात्मिक मंदिर आणि आध्यात्मिक यरुशलेम तुडविले गेले होते, ती बाजूस ठेवायची होती. तो 1844 च्या निराशेच्या वेळी उभा होता; म्हणून 1798 पासून 1844 पर्यंत छेचाळीस वर्षे होतात. ती छेचाळीस वर्षे मंदिराचे प्रतिनिधित्व करतात.

जेव्हा देवाच्या अंतिम-दिवसांतील लोकांनी, जसे त्यांनी 1840 ते 1844 या काळात केले होते तसे, योहानाप्रमाणे पुन्हा भविष्यवाणी करावयाची होती, तेव्हा इस्लामविषयक एका भविष्यवाणीच्या परिपूर्तीत देवदूत खाली उतरला त्या वेळी ते आरंभ करणार होते. त्यांच्या या पुनर्भविष्यवाणीच्या कार्यासाठी मंदिराचे मोजमाप करण्याचे कार्य आवश्यक होते, आणि ते कार्य “जुन्या वाटांचा” शोध घेण्याचे प्रतिनिधित्व करणार होते; तीच ती “मंदिराने” दर्शविलेली इतिहासरूप गोष्ट होती, जी 1798 मध्ये अंतकाळाच्या सुरुवातीस आरंभ झाली आणि 1844 च्या महान निराशेने समाप्त झाली. यिर्मयाच्या जुन्या वाटांचा शोध घेण्याचे आपले कार्य त्यांनी आरंभ केले, जे योहानाच्या “शेहेचाळीस वर्षांचे मंदिर” आहे, तेव्हा मंदिरभर विखुरलेल्या अवशेषांमध्ये मोशेचा शाप आढळून आला, आणि येऊ घातलेल्या योशियाची भविष्यवाणी पूर्ण झाली. योशियाचे कार्य यशया याच्याद्वारे पुन्हा ओळखले जाते:

आणि तुझ्यापासून उत्पन्न होणारे लोक प्राचीन उजाड स्थळे पुन्हा बांधतील; तू अनेक पिढ्यांच्या पायाभूत गोष्टी उभ्या करशील; आणि तुला, भगदाड दुरुस्त करणारा, वस्ती करण्यास योग्य मार्ग पुनःस्थापित करणारा, असे म्हटले जाईल. यशया 58:12.

देवाच्या अंतिम दिवसांतील लोकांनी “वसाहत करण्यास योग्य असे मार्ग” पुनर्स्थापित करावयाचे होते, जे यिर्मयाच्या “पुरातन वाटा” होत. योशिया व एज्रा यांच्या इतिहासांतील कामगार जसे साध्य करीत होते, तसेच त्यांनी जुन्या ओसाड पडलेल्या स्थळांचे पुनर्निर्माण करावयाचे होते. त्यांनी “ओळीवर ओळ” ही पद्धत वापरावयाची होती; कारण ते केवळ अँडव्हेंटिझमच्या पायाभूत इतिहासास “उभारून” धरणार नव्हते, जो शेहेचाळीस वर्षांच्या मंदिराने दर्शविला आहे, तर असे करताना त्यांनी “पिढ्यान् पिढ्यांच्या पायाभूत गोष्टी उभारावयाच्या” होत्या. त्यांनी हे ओळखावयाचे होते की प्रत्येक सुधारणा-चळवळ एक पायाभूत कार्य दर्शविते, आणि “ओळीवर ओळ” हे 1798 ते 1844 या अंतिम

दिवसांतील पायाभूत गोष्टी ओळखून देते. त्यांनी “भंग” दुरुस्त करावयाचा होता; आणि “भंग” म्हणजे पात्रात किंवा भिंतीत पडलेली ती आरंभीची फट होय, जी पुढील आपत्तीस मार्ग खुला करते. जो “भंग” दुरुस्त करावयाचा होता, तो 1863 मधील बंडखोरी होती.

११ सप्टेंबर २००१ रोजी योशिया आला तेव्हा देवाच्या अंतिम-दिवसांच्या लोकांनी यिर्मयाच्या जुन्या मार्गाकडे परत येऊन मिलराइट इतिहासाचे मापन करण्यास सुरुवात केली. त्यांनी “भंग” शोधून काढला. “जुन्या उजाड ठिकाणांची” उभारणी करीत असताना त्यांनी मिलरच्या स्वप्नातील रत्नांच्या सत्याची ओळख पटविली. योशियाप्रमाणेच त्यांनी “सात वेळा” शोधून काढल्या, आणि त्यांनी लेवीयविवरण सव्वीस मधील सत्य पुनर्स्थापित केले, आणि अशा प्रकारे “पूर्वीची उजाडपणे” पुन्हा उभी केली. जेव्हा त्यांनी लेवीयविवरण सव्वीस मधील “पहिली” आणि “शेवटची” उजाडपणे पुनर्स्थापित केली, तेव्हा त्यांनी ओळखले की एक १७९८ मध्ये संपली आणि दुसरी १८४४ मध्ये. अशा प्रकारे, पूर्वीची उजाडपणे पुन्हा उभी करण्याचे त्यांचे कार्य हीच ती “काठी” होती जी योहानाला देण्यात आली होती, ज्यायोगे त्याला मंदिराचे मापन करता आले.

यहूदाच्या वंशातील सिंहाने आपल्या लोकांना जुन्या मार्गाकडे परत नेले, जेणेकरून त्यांना उत्तरवर्षावाचा संदेश सापडावा; आणि उत्तरवर्षावाचा संदेश हा तिसऱ्या शापाचा इस्लामचा संदेश आहे. जेव्हा त्यांनी अखेरीस हबक्कूकच्या दोन पवित्र पट्ट्या शोधून काढल्या, ज्यांचे प्रतिनिधित्व 1843 आणि 1850 च्या अग्रणी चार्ट्सद्वारे केले जाते, तेव्हा त्यांनी पाहिले की त्या पायामध्ये प्रकटीकरण ग्रंथाच्या आठव्या अध्यायातील “तीन शाप” समाविष्ट होते, आणि दुसरा शाप त्या पायाभूत इतिहासात समाप्त झाला होता, ज्या ठिकाणी मिलराइट मंदिर उभारले गेले होते. त्यानंतर त्यांनी ओळखले की भविष्यवाण्यांच्या तिहेरी अनुप्रयोगाच्या नियमाचे आकलन यहूदाच्या वंशातील सिंहाने पूर्वीच स्थापित करून ठेवले होते, यासाठी की, जेव्हा ते यिर्मयाच्या जुन्या मार्गाकडे परत येतील, तेव्हा त्यांना “विश्रांती आणि ताजेतवानेपणा” ओळखता येईल, जो तिसऱ्या शापाचा उत्तरवर्षावाचा संदेश आहे, आणि जो पहिल्या व दुसऱ्या शापातील दोन साक्षीदारांद्वारे ओळखला व स्थापित केला जातो.

आपण हा अभ्यास पुढील लेखात पुढे चालू ठेवू.

“शत्रू आपल्या बंधू-भगिनींची मने या शेवटच्या दिवसांत उभे राहण्यास तयार झालेल्या लोकांना सिद्ध करण्याच्या कार्यापासून वळविण्याचा प्रयत्न करीत आहे. त्याच्या कुतर्काची रचना मनांना या काळातील संकटे व कर्तव्ये यांपासून दूर नेण्यासाठी केली आहे. ख्रिस्त आपल्या लोकांसाठी योहानास देण्यासाठी स्वर्गातून घेऊन आला त्या प्रकाशाला ते काहीही मोल देत नाहीत. ते शिकवितात की अगदी आपल्या समोर असलेली दृश्ये विशेष लक्ष देण्याइतकी महत्त्वाची नाहीत. ते स्वर्गीय उगमाच्या सत्याला निष्प्रभ करतात आणि देवाच्या लोकांना त्यांच्या भूतकाळातील अनुभवापासून वंचित करून त्याऐवजी त्यांना एक खोटे विज्ञान देतात.”

“‘परमेश्वर असे म्हणतो, मार्गावर उभे राहा, आणि पाहा, आणि जुन्या वाटांचा शोध करा, चांगला मार्ग कोठे आहे ते विचारा, आणि त्यात चालत राहा.’ यिर्मया 6:16.”

“कोणीही आपल्या विश्वासाच्या पायाभरणीला उपटून टाकण्याचा प्रयत्न करू नये—ती पायाभरणी जी आपल्या कार्याच्या आरंभी वचनाच्या प्रार्थनापूर्वक अध्ययनाने आणि प्रकटीकरणाने घालण्यात आली. या पायाभरणीवर आपण गेली पन्नास वर्षे बांधणी करीत आलो आहोत. मनुष्य असे समजू शकतात की त्यांनी एखादा नवीन मार्ग शोधला आहे आणि जी पायाभरणी घालण्यात आली आहे त्याहून अधिक दृढ पायाभरणी ते घालू शकतात. परंतु हा एक महान भ्रम आहे. जी पायाभरणी घालण्यात आली आहे तिच्याशिवाय दुसरी पायाभरणी कोणीही घालू शकत नाही.”

“भूतकाळात अनेकांनी नव्या विश्वासाची उभारणी करण्याचा, नव्या तत्त्वांची स्थापना करण्याचा उपक्रम हाती घेतला आहे. परंतु त्यांची उभारणी किती काळ टिकली? ती लवकरच कोसळली, कारण तिचा पाया खडकावर घातलेला नव्हता.

“पहिल्या शिष्यांना मनुष्यांच्या म्हणींचा सामना करावा लागला नव्हता काय? त्यांना खोट्या सिद्धांतांचे श्रवण करावे लागले नाही काय, आणि नंतर सर्व काही करून झाल्यावर, ‘जो पाया घातला गेला आहे त्याव्यतिरिक्त दुसरा पाया कोणीही घालू शकत नाही,’ असे म्हणत दृढ उभे राहावे लागले नाही काय? 1 Corinthians 3:11.”

“म्हणून आपण आपल्या विश्वासाच्या आरंभीच्या दृढतेला शेवटपर्यंत अचल धरून ठेवले पाहिजे. देवाकडून आणि ख्रिस्ताकडून या लोकांकडे सामर्थ्यपूर्ण शब्द पाठविण्यात आले आहेत; त्यांनी त्यांना जगापासून, टप्प्याटप्प्याने, वर्तमान सत्याच्या स्वच्छ प्रकाशात बाहेर काढले आहे. पवित्र अग्नीने स्पर्शिलेल्या ओठांनी देवाच्या सेवकांनी हा संदेश घोषित केला आहे. दैवी वचनाने घोषित केलेल्या सत्याच्या अस्सलपणावर आपली मोहर उमटविली आहे.” Testimonies, volume 8, 296, 297.